TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 8. maijā *

Lieta C-39/07

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2007. gada 1. februārī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*] un R. Vidāls Puī [*R. Vidal Puig*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Spānijas Karalisti, ko pārstāv M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — spāņu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], P. Kūris [*P. Kūris*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un K. Toadere [*C. Toader*] (referente),

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduro [*M. Poiares Maduro*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka, neveicot visus nepieciešamos pasākumus Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV 1989, L 19, 16. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva 89/48"), transponēšanai, Spānijas Karaliste attiecībā uz slimnīcas farmaceita profesiju nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

Direktīva 85/432/EEK un Direktīva 85/433/EEK

2 1985. gada 16. septembrī Padome pieņēma Direktīvu 85/432/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz noteiktām darbībām farmācijas jomā (OV L 253, 34. lpp.).

3 Saskaņā ar Direktīvas 85/432 1. panta 1. punktu:

"Dalībvalstis nodrošina personām, kam ir diploms, sertifikāts vai cits universitātes vai ekvivalents kvalifikāciju apliecinošs dokuments farmācijā un kas atbilst 2. panta nosacījumiem, tiesības veikt vismaz 2. punktā minētās darbības un tās turpināt, vajadzības gadījumā ievērojot prasību par papildu profesionālo pieredzi."

4 Direktīvas 85/432 3. pantā ir noteikts:

"Ne vēlāk kā trīs gadus pēc 5. pantā noteiktā termiņa beigām Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus par farmācijas specialitātēm un īpaši par slimnīcu farmāciju. Padome izskata šos priekšlikumus viena gada laikā."

5 1985. gada 16. septembrī Padome pieņēma Direktīvu 85/433/EEK par farmācijas diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, tostarp par pasākumiem, kas palīdz sekmīgi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz noteiktām darbībām farmācijas jomā (OV L 253, 37. lpp.).

6 Direktīvas 85/433, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK (OV L 206, 1. lpp.), 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Katra dalībvalsts atzīst pielikumā uzskaitītos diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, ko dalībvalstis piešķīrušas citu dalībvalstu pilsoņiem saskaņā ar Direktīvas 85/432[..] 2. pantu, piešķirot šai kvalifikācijai attiecībā uz tiesībām sākt un veikt 1. pantā minētās darbības tādu pašu statusu savā teritorijā kā pielikumā uzskaitītajiem diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, ko tā pati piešķir."

7 Minētajā pielikumā ir minēts Spānijas diploms farmācijas jomā ("Título de licenciado en farmacia").

Direktīva 89/48

8 Direktīvas 89/48, kas grozīta ar Direktīvu 2001/19, 1. pantā ir noteikts:

"Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

a) diploms: jebkāds diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, vai jebkāds šādu diplomu, sertifikātu vai citu apliecinājumu komplekts:

— ko ir piešķīrusi kompetenta iestāde dalībvalstī, kura ir nozīmēta saskaņā ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem,

— kas apliecina, ka tā īpašnieks ir sekmīgi pabeidzis vismaz trīs gadu vai līdzvērtīga ilguma daļlaika pēcvidusskolas programmu universitātē vai augstskolā, vai kādā citā līdzīga līmeņa mācību iestādē, un attiecīgā gadījumā, ka tas ir sekmīgi pabeidzis profesionālās mācības, kas ir nepieciešamas papildus pēcvidusskolas izglītībai, un

— kas apliecina, ka tā īpašniekam ir vajadzīgā profesionālā kvalifikācija, lai uzņemtos vai veiktu reglamentētu kvalificētu darbu attiecīgajā dalībvalstī,

ar noteikumu, ka izglītība, ko apliecina diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, ir iegūta galvenokārt Kopienā, vai arī tā īpašniekam ir triju gadu tās dalībvalsts, kas ir atzinusi trešās valsts diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, sertificēta profesionālā pieredze.

[..]

c) reglamentēts kvalificēts darbs: reglamentēta profesionāla darbība vai darbību loks, ko dalībvalstī veic šajā profesijā;

d) reglamentēta profesionāla darbība: profesionāla darbība tiktāl, cik šādas darbības sākšanai vai veikšanai, vai kādam tās veikšanas veidam dalībvalstī nosacījums tieši vai netieši saskaņā ar normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem ir diploma esamība. Šādas darbības ir reglamentētas profesionālas darbības veidi:

— darbība ar profesionālu nosaukumu tiktāl, ciktāl saskaņā ar normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem šādu nosaukumu drīkst izmantot tikai diploma īpašnieki,

[..].”

9 Direktīvas 89/48 2. pantā ir paredzēts:

"Šī direktīva attiecas uz jebkuru dalībvalsts pilsoni, kurš vēlas veikt reglamentētu kvalificētu darbu attiecīgajā dalībvalstī kā pašnodarbināta persona vai darbinieks.

Šo direktīvu nepiemēro profesijām, uz kurām attiecas atsevišķa direktīva, kas nosaka dalībvalstu diplomu savstarpējo atzīšanas kārtību."

10 Direktīvas 89/48 4. pantā ir noteikts:

"1. Neatkarīgi no 3. panta attiecīgā dalībvalsts var arī pieprasīt [attiecībā uz citu dalībvalstu pilsoņu piekļuvi reglamentētajai profesijai], lai kandidāts:

[..]

b) pabeigtu adaptācijas laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus, vai veiktu kvalifikācijas atbilstības pārbaudi:

[..].”

Valsts tiesiskais regulējums

Tiesiskais regulējums, kas attiecas uz farmācijas specialitātēm

11 Tiesiskais regulējums, kas attiecas uz farmācijas specialitātēm, ir ietverts Karaļa 1982. gada 15. oktobra dekrētā 2708/1982 par specializācijas studiju un farmācijas speciālista diploma izsniegšanas tiesisko regulējumu (*Real Decreto 2708/1982, por el que se regulan los estudios de especialización y la obtención del título de farmacéutico especialista*) (1982. gada 30. oktobra *BOE* Nr. 261, 29994. lpp.).

12 Šī karaļa dekrēta 1. pants izteikts šādi:

“Neierobežojot tiesības, kas atzītas augstākās izglītības diploma farmācijā īpašniekiem, tikai tie, kuriem farmācijas speciālista diplomu (“farmacéutico especialista”) ir piešķīris izglītības un zinātnes ministrs, var lietot farmācijas speciālista nosaukumu, darboties profesijā kā speciālists vai strādāt valsts vai privātā iestādē, lietojot šo nosaukumu.”

13 Minētā karaļa dekrēta 2. pantā ir noteikts:

"Farmācijas speciālista diploma saņemšanai ir jāievēro šādi nosacījumi:

a) persona ir saņēmusi augstākās izglītības diplomu farmācijā;

b) persona ir pilnībā beigusi profesionālo apmācību specialitātē, pilnībā atbilstot studiju plāniem un izveidotajai programmai;

c) persona ir nokārtojusi priekšmetā paredzētos studiju pārbaudījumus."

14 Saskaņā ar Karaļa dekrēta 2708/1982 3. pantu:

"Par farmācijas specializācijām ir atzītas šādas specializācijas:

Pirmā grupa. — Specializācijas, kam galvenokārt nepieciešama profesionālā apmācība slimnīcā:

[..]

— Slimnīcas farmaceits

[..].”

Tiesiskais regulējums, ar kuru transponētas Direktīva 85/432, Direktīva 85/433 un Direktīva 89/48

15 Direktīvu 85/432 un Direktīvu 85/433 valsts tiesībās transponēja Karaļa 1989. gada 22. decembra dekrēts 1667/1989 (1990. gada 4. janvāra *BOE* Nr. 4, 217. lpp.).

16 Šī karaļa dekrēta 1. pantā ir paredzēts:

“Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti, kas uzskaitīti šī karaļa dekrēta I pielikumā un ko, izpildot II pielikumā noteiktos kritērijus, izsniegusi Eiropas Ekonomikas Kopienas dalībvalsts, ir atzīti Spānijā attiecībā uz farmācijas profesiju veikšanu, pielīdzinot tos oficiālam universitātes diplomam farmācijas jomā.”

17 Minētā karaļa dekrēta I pielikumā ir minēts tas pats Spānijas diploms, kas ietverts Direktīvas 85/433 pielikumā.

18 Direktīva 89/48 Spānijas tiesībās tika transponēta ar Karaļa 1991. gada 25. oktobra dekrētu 1665/1991 (1991. gada 22. novembra *BOE* Nr. 280, 37916. lpp.).

19 Šī karaļa dekrēta 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šajā karaļa dekrētā noteiktās normas ir piemērojamas Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem, kas, saņēmuši diplomu kādā no minētās Savienības valstīm, vēlas Spānijā kā pašnodarbinātie vai kā darba ņēmēji veikt reglamentēto profesiju, kuras veikšanai ir prasīta vismaz trīs gadu augstākā izglītība."

20 Šī paša karaļa dekrēta 3. panta a) punktā ir paredzēts, ka "reglamentētās profesijas" ir visas profesijas, kas uzskaitītas minētā dekrēta I pielikumā. Šajā pielikumā nav minēta slimnīcas farmaceita profesija.

Pirmstiesas procedūra

21 2005. gada 19. decembrī Komisija Spānijas Karalistei nosūtīja brīdinājuma vēstuli, ka šī dalībvalsts attiecībā uz farmācijas speciālista profesiju nav transponējusi Direktīvu 89/48.

22 Savā 2006. gada 17. marta atbildes vēstulē Spānijas Karaliste norādīja, ka Direktīva 89/48 nav piemērojama slimnīcas farmaceita profesijai, kas ir farmaceita profe-

sijas specializācija, kas specifiski ir noteikta Direktīvā 85/432 un Direktīvā 85/433, kuras Spānijas tiesībās ir transponētas ar Karaļa dekrētu 1667/1989.

23 Uzskatot, ka minētā atbilde nebija apmierinoša, Komisija 2006. gada 4. jūlijā Spānijas Karalistei nosūtīja argumentētu atzinumu, uz kuru šī dalībvalsts atbildēja 2007. gada 12. janvārī, tas ir, pēc datuma, kurā beidzās termiņš, ko Komisija bija noteikusi savā argumentētajā atzinumā, atkārtojot savu pamatojumu, ka Direktīva 89/48 nav piemērojama attiecībā uz kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem par specializāciju farmācijas jomā.

24 Nebūdama pārliecināta par šīs argumentācijas pamatotību, Komisija cēla šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

25 Komisija apgalvo, ka, tā kā Karaļa dekrēta 2708/1982 1. pantā ir izslēgts, ka personas, kas saņēmušas kādas dalībvalsts izsniegtu un, piemērojot Direktīvas 85/433 2. pantu, par ekvivalentu atzītu diplomu, var lietot farmācijas speciālista nosaukumu un attiecīgi darboties slimnīcas farmaceita profesijā, atbildētāja valsts nav transponējusi direktīvu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz šo profesiju.

26 Saskaņā ar šīs iestādes viedokli, no vienas puses, šis kvalifikāciju apliecinošais dokuments ir kvalificējams kā "diploms" Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta izpratnē, jo to ir izsniegusi norīkota kompetentā iestāde, tas apliecina pēcvidusskolas apmācību, kas pārsniedz trīs gadus, un apstiprina, ka tā īpašniekam ir nepieciešamā kvalifikācija, lai veiktu slimnīcas farmaceita profesiju Spānijā. No otras puses, farmaceita speciālista diplomu īpašniekiem rezervētā profesija Direktīvas 89/48 1. panta c) punkta izpratnē ir reglamentēta profesija. Šī profesija minētās direktīvas 1. panta d) punkta izpratnē ietver reglamentētas darbības veikšanu tiktāl, ciktāl ir noteikts, ka tās veikšanai ir vajadzīgs diploms.

27 Šajā ziņā Komisija norāda, ka Direktīva 89/48 no tās piemērošanas jomas neizslēdz nevienu reglamentēto profesiju, izņemot tās, kuras nosaka specifiska savstarpējas atzīšanas direktīva. Precīzāk, tā neietver nevienu normu, kuru varētu interpretēt kā tādu, kas no tās piemērošanas jomas izslēdz farmācijas profesijas vai veselības aprūpes profesijas vispār. Šādu profesiju iekļaušana vispārējā diplomu atzīšanas sistēmā nebūs pretrunā EKL 47. panta 3. punktam, saskaņā ar kuru tiesību veikt uzņēmējdarbību ierobežojumu pakāpeniskai atcelšanai jānorit pēc vai vienlaikus ar nosacījumu darbam šajās profesijās atbilstošu koordināciju. Minētās direktīvas mērķis nebija ieviest automātisku diplomu atzīšanas sistēmu, bet radīt vispārēju metodi, kas atvieglotu diplomu atzīšanu.

28 Turklāt Direktīva 85/432 un Direktīva 85/433 nav piemērojamas slimnīcas farmaceita profesijai, jo tās attiecas tikai uz augstākās izglītības diplomu farmācijas jomā.

Direktīva 85/432, kas koordinē mācību nosacījumus farmaceita diploma, uz ko attiecas Direktīvā 85/433 paredzētais atzīšanas režīms, izsniegšanai, tās 3. panta izpratnē neattiecas uz farmācijas specialitātēm un it īpaši slimnīcas farmaceita specialitātēm. No otras puses, augstākās izglītības diploms farmācijas jomā ir vienīgais diploms, kas attiecas uz Spānijas Karalisti un ir minēts Direktīvas 85/433 pielikumā.

29 Spānijas Karaliste atbild, ka slimnīcas farmaceita profesija kā farmaceita profesijas specializācija neietilpst Direktīvas 89/48 piemērošanas jomā. Šādu profesiju var noteikt tikai specifisks tiesiskais regulējums, jo EKL 47. panta 3. punktā ieviests skaidri paredzēts nosacījums attiecībā uz farmācijas profesiju veikšanas ierobežojumu liberalizāciju. Līdz ar to šādu liberalizāciju nevar veikt ar vispārēju diplomu atzīšanas sistēmu, kas paredzēta šajā direktīvā.

30 Šo interpretāciju apstiprina Direktīva 85/432 un Direktīva 85/433, kas atbilst prasībai paredzēt speciālas normas tiesību aktu par noteiktām farmācijas darbībām koordinēšanai, lai ļautu savstarpēji atzīt kvalifikācijas dokumentus un diplomus farmācijas jomā. Savukārt Direktīva 89/48, kas kā vienīgo nosacījumu diplomu atzīšanai paredz izglītības minimālo ilgumu, nevarētu būt pietiekama, lai nodrošinātu EKL 47. panta 3. punktā noteiktā specifiskā pienākuma ievērošanu. No tā izriet, ka, nepastāvot speciāli pieņemtam tiesiskajam regulējumam šajā jomā, saskaņā ar Direktīvas 85/432 3. pantu Komisija nevar atsaukties uz Direktīvu 89/48, lai norādītu uz iekšējo tiesību aktu neatbilstību vispārējai diplomu atzīšanas sistēmai.

Tiesas vērtējums

31 Abas tiesvedības puses pieļauj, ka Direktīva 85/432 un Direktīva 85/433 nav piemērojama farmācijas speciālista diplomam, kas ļauj veikt slimnīcas farmaceita profesiju. Vienlaikus puses no šīs interpretācijas izdara divus atšķirīgus secinājumus. Pēc Komisijas domām, specifiskas direktīvas neesamība nozīmē, ka šis diploms ietilpst Direktīvas 89/48 piemērošanas jomā, bet, pēc Spānijas Karalistes domām, šādas direktīvas neesamības gadījumā ir jāuzskata, ka minētā diploma atzīšanu nenosaka ne Direktīva 89/48, ne cits atvasināto tiesību akts.

32 Šajā sakarā vispirms ir jākonstatē, ka Direktīvas 89/48 piemērošanas joma nav ierobežota atkarībā no sektora vai attiecīgo diplomu tipoloģijas. No tās 1. panta a) punkta izriet, ka šī direktīva attiecas uz visa veida augstākās izglītības diplomiem, kas izsniegti pēcvidusskolas studiju cikla, kura ilgums ir vismaz trīs gadi, beigās, atļaujot tā īpašniekam veikt reglamentētu profesiju.

33 Turklāt, kā tas izriet no pastāvīgās judikatūras, Direktīvas 89/48 izpratnē profesija ir uzskatama par reglamentētu profesiju, ja profesionālās darbības, ko ietver šī profesija, uzsākšana vai tās veikšana ir pakļauta normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, kuros ir iekļauti noteikumi, kas paredz, ka noteiktās profesionālās darbības drīkst veikt tikai tās personas, kas izpildījušas noteiktus priekšnosacījumus, un aizliedz tās veikt personām, kas nav izpildījušas šos priekšnosacījumus (šajā sakarā skat. it īpaši 1996. gada 1. februāra spriedumu lietā C-164/94 *Aranitis*, *Recueil*, I-135. lpp., 18. un 19. punkts, kā arī 2003. gada 9. septembra spriedumu lietā C-285/01 *Burbaud*, *Recueil*, I-8219. lpp., 45. punkts).

34 Šajā gadījumā, pamatojoties uz valsts tiesisko regulējumu šajā jomā, ir jākonstatē, ka farmācijas speciālista diploms ir diploms par augstāko izglītību, kas atļauj uzsākt reglamentēto profesiju, proti, slimnīcas farmaceita profesiju.

35 Pat ja tā neapstrīd šādu diploma un attiecīgās profesijas kvalifikāciju, Spānijas Karaliste uzskata, ka, tā kā Direktīva 89/48 neattiecas uz specializācijas diplomiem farmācijas jomā, tad tai nav pienākuma noteikt citu dalībvalstu pilsoņiem tiesības darboties slimnīcas farmaceita profesijā.

36 Šāda direktīvas interpretācija ir noraidāma.

37 Šajā sakarā ievadā ir jānorāda, ka tiesības uz diplomu atzīšanu kā brīvības veikt uzņēmējdarbību pamattiesību izpausme ir garantētas EKL 43. panta otrajā daļā. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai no šīs EK līguma normas izriet, ka dalībvalstij, kurai iesniegts lūgums atļaut veikt profesionālo darbību, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem var veikt ar nosacījumu, ka personai ir diploms vai profesionālā kvalifikācija, ir pienākums ņemt vērā diplomus, sertifikātus un citus dokumentus, kurus attiecīgā persona ir saņēmusi, lai veiktu šo pašu profesionālo darbību citā dalībvalstī, salīdzinot šo diplomu atzīto kompetenci un valsts tiesībās prasītās zināšanas un kvalifikāciju (skat. 1991. gada 7. maija spriedumu lietā C-340/89 *Vlassopoulou*, *Recueil*, I-2357. lpp., 16. punkts, un 2000. gada 14. septembra spriedumu lietā C-238/98 *Hocsman*, *Recueil*, I-6623. lpp., 23. punkts).

38 Direktīva 89/48, kā tas izriet no tās trešā apsvēruma, rada diplomu, uz kuriem tā attiecas, "atzīšanas metodi". Tā nosaka vispārēju augstākās izglītības diplomu atzīšanas sistēmu, kas ļauj darboties reglamentētā profesijā, un tādējādi Līgumā nostiprināto tiesību izmantošanu.

39 Turklāt, kā to atgādināja Komisija, Direktīva 89/48 nerada automātisku atzīšanas sistēmu. Kaut arī tā atzīst tiesības darboties reglamentētā profesijā, šī direktīva saskaņā ar tās 4. panta b) punktu atļauj uzņēmējai valstij noteikt kandidātam, kas ir citas dalībvalsts pilsonis, adaptācijas laikposmu vai profesionālās kvalifikācijas pārbaudi, it īpaši, ja tā saņemtās izglītības saturs ievērojami atšķiras no attiecīgās dalībvalsts pieprasītā vai ja gadījumā šajā pēdējā dalībvalstī reglamentēts kvalificēts darbs ietver vienu vai vairākas reglamentētas profesionālas darbības, kas nepastāv kandidāta izcelsmes dalībvalstī reglamentētajā profesijā, un šo atšķirību starp profesionālajām darbībām šajās divās attiecīgajās dalībvalstīs raksturo īpaša, atšķirīga izglītība.

40 Spānijas Karaliste uzsver, ka EKL 47. panta 3. punktā jebkurā gadījumā ir izslēgts, ka direktīva, kas ievieš vispārēju diplomu atzīšanas sistēmu, var tikt piemērota veselības aprūpes profesijām, jo šajā pantā ir skaidri noteikta atkāpe, kas attiecas uz profesijām, kuras saistītas ar medicīnu, ar to saistītām profesijām un farmācijas profesijām, kas nevar tikt liberalizētas, nepieņemot tiesību aktu, kurš iekļautu noteikumus par to, "kā dalībvalstīs koordinē nosacījumus darbam šajās profesijās".

41 Šis arguments ir jānoraida. Šāda EKL 47. panta 3. punkta interpretācija patiesībā novestu ne tikai pie Direktīvas 89/48 nepiemērošanas, bet, plašāk skatot, pie Kopienas pilsoņu tiesību uz farmācijas specializācijas diplomu atzīšanu izslēgšanas, kaut gan šīs tiesības izriet no EKL 43. panta otrās daļas.

42 Savukārt EKL 47. panta 3. punkta mērķis nav ierobežot diplomu atzīšanas piemērojamību, bet izvairīties no automātiskas diplomu, kas ļauj uzsākt veselības aprūpes profesijas, atzīšanas, nepastāvot tiesību normu, kas nosaka šo profesiju veikšanu, koordinācijai. Šī Līguma norma tādējādi attiecas uz tādu sistēmu, kas jāveido kopā ar tiesību normu par minēto profesiju veikšanu pakāpenisku saskaņošanu.

43 No tā izriet, ka diplomu, kas ļauj darboties slimnīcas farmaceita profesijā, atzīšana ietilpst Direktīvas 89/48 piemērošanas jomā un ka dalībvalstīm saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem ir jāparedz sistēma, kas nosaka tādu atzīšanu.

44 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka, neveicot visus nepieciešamos pasākumus Direktīvas 89/48 transponēšanai attiecībā uz slimnīcas farmaceita profesiju, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

Par tiesāšanās izdevumiem

45 Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 2. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) neveicot visus nepieciešamos pasākumus Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, transponēšanai attiecībā uz slimnīcas farmaceita profesiju, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]